

ПАРАФІЯЛЬНИЙ БЮЛЕТЕНЬ

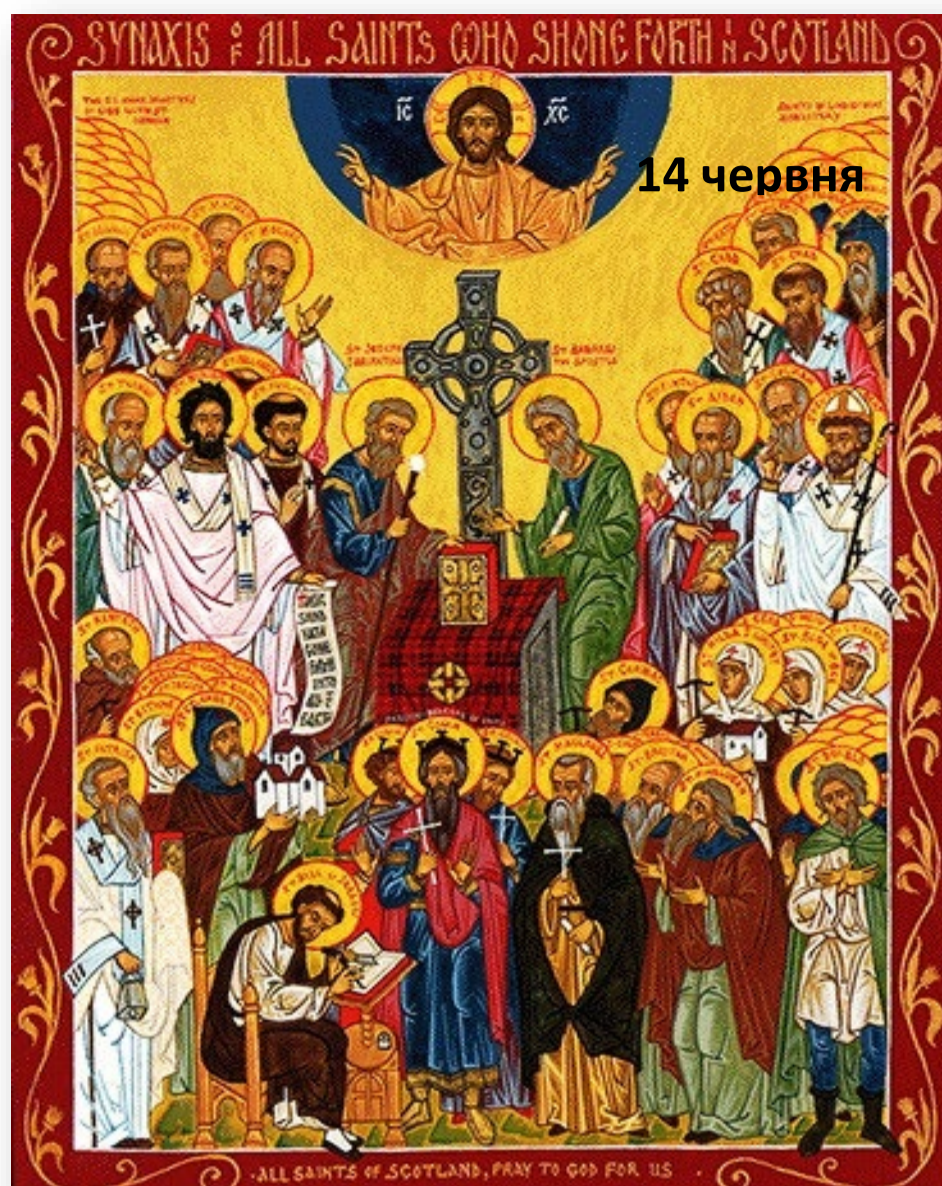
Святий Кіран, католик

Церква в Кемпбелт ауні та Айлі

Seann Loch Chille Chiarain

14 червня 2026 року

11-та звичайна неділя

Святого Кірана, Кемпбелтаун, Кінтайр

11-й тиждень звичайного часу

Вівторок: Свята Меса, 18:00

Середа: Поклоніння та ранкова молитва, 9:30; Свята меса, 10:00

Група обговорення: група для обговорення Писання, 10:30

П'ятниця: Ранкова молитва, 9:50; Свята меса, 10:00

Гімни/Музика на неділю

Процесія

569 Хоч гори й можуть впасти

Оферторі

67 Благословенний ти, Господи.

Музика причастя

Възвеличай, о, душа моя – Збільши, о моя Душо

Післяпричастя

507 Божественне святе Таїнство

Рецесія

178 Бог — це любов

Наступних вихідних:

Субота, 20 червня, Вічна меса, 18:00

Неділя, 21 червня, 12-та неділя за

звичайним часом, Свята Меса, 10:00.

Таїнство примирення: субота з 17:30 до 17:50 або будь-коли за запитом.

Єпископальна церква Святого Колумби, Бріджэнд, острів Айла

21 червня: Свята Меса, 16:00

Відповідь на псалом

Ми — його народ, вівці його стада.

Євангельське прославлення

Алілуя, алілуя.

Царство Боже близько;

Покайся і вір у Євангеліє

Алілуя.

Антифон причастя

*Є одна річ, яку я прошу у Господа, лише ось цього:
жити в домі Господньому всі дні свого життя.*

Візьми п'ять хвилин

Витрачайте лише п'ять хвилин на день, і ваша віра буде глибшою та зростатиме — день за днем.

ПОНЕДІЛОК 11-ГО ТИЖНЯ

15 ЧЕРВНЯ 2026

Як ви визнаєте провину?

Щоб звинуватити когось у злочинах у біблійні часи, потрібно було представити щонайменше двох, а часто й трьох свідків, які підтверджували б твої твердження. Поняття «належного процесу» закладене в цій традиції — що ніхто не повинен звинувачувати легковажно, а обвинуваченого слід вважати невинним, доки його вина не доведена вагомими доказами. Те, що добре для суду, також корисно для вашого особистого життя. Перш ніж робити висновки чи критикувати когось, запитайте себе, чи надали ви їм належний процес у суді свого серця.

Сьогоднішні читання: 1 Царів 21:1-16; Матвія 5:38-42. *"Віддай тому, хто просить тебе."*

ВІВТОРОК: СВЯТО ВСІХ СВЯТИХ ШОТЛАНДІЇ

16 ЧЕРВНЯ 2026

Що ти цінуватимеш

Скептики, які не вірять у воскресіння, кажуть, що учні бачили лише видіння Ісуса. Однак Євангелія дають нам яскраву картину реальності воскресіння. Ісус докладав зусиль, щоб запропонувати своїм учням різні докази свого воскресіння — що він є справжньою і істинною плоттю, а не просто духом чи привидом. У своєму третьому явленні апостолам, після того як Ісус здійснив чудесний улов риби, він приготував сніданок і поїв разом із ними. Пітер швидко впізнав Майстра і вигукнув: «Це Господь!» різко контрастує з його попереднім запереченням Майстра під час ночі арешту. Господь Ісус відкриває себе кожному з нас, коли ми відкриваємо свої серця, щоб прийняти Його слово. Чи впізнаєте ви присутність Господа у своєму житті і чи приймаєте Його слово з вірою?

Сьогоднішні читання: Євреям 12:1-3; Івана 21:1-11. *"Принеси трохи риби, яку щойно зловив."*

СЕРЕДА 11-ГО ТИЖНЯ

17 ЧЕРВНЯ 2026

Повернення до сьогодення

З позаду сезонів Великого посту та Великодня, останнє, про що ви думаєте, — це практики посту, милостині та молитви. Однак вони мають бути частиною життя християнина протягом усього року, а не лише в ті часи, особливо присвячені їх вихованню. Кожен день відкриває можливості стати більш молитовним, щедрим і зосередженим на Богові. Ви покликані жити в дусі надії та покаяння Великого посту та радості Великодня постійно.

Сьогоднішні читання: 2 Царів 2:1, 6-14; Матвія 6:1-6, 16-18. *"Твій Отець, що бачить приховане, віддячить тобі."*

ЧЕТВЕР 11-ГО ТИЖНЯ

18 ЧЕРВНЯ 2026

Веди далі

Невелика зміна в перекладі може бути великою подією, коли на кону стоїть слова Отче наш. Після багатьох років роздумів італійські та французькі єпископи підтримали зміну версії, сказаної на месі: з «не введи нас у спокусу» на «не дай нам піддатися спокусі». Зміна має на меті прояснити, що Бог не веде людей до зла. Тож, якщо сьогодні вас спокушає гріх, чому б не попросити Бога вести вас в інше місце?

Сьогоднішні читання: Сірах 48:1-14; Матвія 6:7-15. *"Ось як молитися: 'Отче наш, що єси на небесах, нехай святиться ім'я Твоє.'"*

П'ЯТНИЦЯ 11-ГО ТИЖНЯ

19 ЧЕРВНЯ 2026

Завжди такий самий, завжди новий

У багатьох моментах у людській історії слова «зміни» були брудним. У цьому була безпека в тому, що все не змінюється. Коли щось змінювалося, люди намагалися це скасувати і повернутися до старих звичаїв. Звісно, таке ставлення не зупинило зміни. Але їй все одно чинили опір. Дехто в церкві боїться змін, а інші їх просувають. Однак реальність там, де вона зазвичай є: посередині.

Основне послання, Євангеліє, не змінюється, але способи його передачі змінюються. Пам'ятайте про це в цей захопливий період історії Церкви.

Сьогоднішні читання: 2 Царів 11:1-4, 9-18, 20; Матвія 6:19-23. *"Де твій скарб, там буде і твоє серце."*

СУБОТА 11-ГО ТИЖНЯ

20 ЧЕРВНЯ 2026

Як посієш, так і пожнеш

«Якщо нас поспішають, посійте час — і ми його пожнемо», — писала Дороті Дей у своїх мемуарах «Довга самотність». "Іди до церкви і проведи тиху годину в молитві. У вас буде більше часу, ніж будь-коли, і ваша робота буде виконана. Час посівати час бідним. Сідайте і слухайте їх, щедро приділяйте свій час. Ти пожнеш час у сто разів більше. Сіяйте доброту — і ви

отримаєте доброту. Сіяй любов — ти пожнеш любов.» Скільки з нас намагалися б впоратися зі своїм напруженим графіком, знаходячи час на щось, чого немає у наших списках справ? Сьогоднішній урок вітає День Дороті: Довіряйте, що Бог примножить час, який ми вкладаємо в молитву, любов і щедрість, у великий урожай.

Сьогоднішні читання: 2 Хронік 24:17-25; Матвія 6:24-34. *"Шукайте спочатку Царства Божого і праведності Його, і все це буде дано вам натомість."*

Читання на 11-ту неділю звичайного часу

Вихід 19:2-6а

Бути Божим народом означає втілювати саму святість Бога.

Псалом 100:1-2, 3, 5

Бог створив нас і заявляє про нас. Немає межі Божій доброті, яка нам проявляється.

Римлянам 5:6-11

Померти за когось іншого — найбільша жертва. Померти за того, хто не заслуговує на жертву — це вже дивовижно.

Матвія 9:36-10:8

Оскільки натовпи потребували пастирства, Ісус забезпечив їх 12

Слова на Слові

Покликаний і обраний: Пошук своєї мети у світі, що загубився

*

«Врожай чудовий» — також сьогодні, саме сьогодні. Хоча може здатися, що величезні простори сучасного світу і значна кількість людей сьогодні відвертаються від Бога і вважають віру чимось із минулого, все ж існує бажання, щоб справедливість, любов і мир зрештою перемогли, щоб бідність і страждання були подолані, щоб люди знайшли радість. Бажання всього цього присутнє в сучасному світі, прагнення до того, що є великим, що є добрим. Це прагнення до Спасителя, за Самим Богом, навіть там, де Його існування заперечується. Саме в наш час особливо терміново потрібна праця на Божому полі, і саме зараз ми особливо болісно відчуваємо істинність слів Ісуса: «Робітників мало.» Водночас Господь дає нам зрозуміти, що ми самі не можемо просто послати робітників на Його жнив; що це не питання менеджменту, не нашої організаційної здатності. Лише сам Бог може відправити робітників у жнива на Своему полі (Папа Бенедикт XVI, проповідь, 5 лютого 2011 року).

* *

У нашому безперервному, цілодобовому світі легко відчути, що ти просто намагаєшся триматися на плаву. Темп змін запаморочливий, і майже немає моменту, щоб перевести подих, не кажучи вже про роздуми над більшими питаннями життя. Хто ми як віруючі? Що таке Церква, насправді? Що насправді означає вірити в Бога і яку різницю це має мати в моєму житті та житті тих, хто мене оточує?

Сьогоднішні читання припиняють наше метушливе життя і закликають нас замислитися над однією з найфундаментальніших тем нашої віри: нашим покликанням. Ми згадуємо момент, коли Ісус покликав своїх апостолів. Він обрав їх не просто як друзів у подорожі; Він обрав їх свідками. Він хотів, щоб вони побачили його дива, почули його вчення і, найголовніше, щоб вони перенесли це послання

вперед. Він називав їх Своїм народом, Своїм «особливим володінням».

І знаєте що? Той самий заклик поширюється і на нас сьогодні. Це заклик, який розгортається трьома основними способами.

1. Перш за все: поглиблюйте свої корені

Перш ніж змінити світ, ми маємо дозволити Богові змінити нас. Перше і найважливіше завдання будь-якого учня — будувати все глибші, особисті стосунки з Ісусом. Будьмо чесними, це важка робота в культурі, яка дедалі більше байдуже ставиться до віри і до моралі.

Але це наше основне покликання. Саме це Бог мав на увазі, коли сказав своєму народові у Виході: "[Ти]єш моєю особливою власністю серед усіх народів, бо вся земля належить мені. Ти будеш для мене царством священиків і святим народом.» (Вих. 19:5-6)

Саме це мав на увазі Ісус, коли назвав нас «сіллю землі» і «світлом світу». Ми — ті, хто за Божою благодаттю відмовляємося дозволити турботам цього світу заглушити нашу кінцеву мету — наше життя з Ним. Це подорож, яку ми йдемо разом, прагнучи сформуванню своє життя навколо цієї прекрасної істини.

2. Сила молитви: Це залежить не лише від нас

Коли наш власний фундамент міцний, наше друге завдання стає очевидним: молитва. Зокрема, Ісус закликає нас у Євангелії молитися за покликання — за священиків, дияконів, а також за монах-сестер і братів. Він також просить нас молитися за всіх, хто намагається бути добрим свідком для Нього.

Той факт, що сам Ісус просить цю молитву, говорить нам, наскільки вона життєво важлива. Це потужне нагадування, що Церква — це не просто людська організація, якою ми можемо керувати за допомогою розумних стратегій і бізнес-планів. Церква належить Богові, і саме Він відповідає за загальну картину. Наша молитва запрошує Його силу туди, де вона нам найбільше потрібна.

3. Жити посланням: Ваше життя — це проповідь

Нарешті, ми всі покликані бути свідками. Це не означає, що нам потрібно бути агресивними чи вступати в суперечки, щоб «боротися за Бога». Як колись мудро сказав, Богу не потрібні захисники; Йому потрібні свідки.

У наш час деякі з найпотужніших євангелізацій відбуваються далеко від церковної кафедри. Це відбувається в офісі, у класі або на барбекю в районі. Це коли люди, які не вірять, зворушені тихою відданістю, безкорисливою любов'ю та щирим духом молитви, який вони бачать у житті віруючого.

Іноді достатньо хорошого слова, моменту підтримки або слушної поради, щоб повністю змінити чийсь шлях. Ключ — смиренність. Ми ділимося гарною новиною не як експерти, які все зрозуміли, а як співмандрівники, які знайшли джерело живої води і просто хочуть ним поділитися.

Ця прекрасна програма життя віри, закладена для нас Папою Бенедиктом XVI і заснована на Євангелії, — наш поклик. Вона починається з нашого серця, проходить через наші молитви за Церкву і сяє у світ через свідчення нашого життя.

- ❖ «Я прошу вас, зміцнені вірою в Бога, палко присвятити себе збудові Його Царства на землі, Царства доброти, справедливості, солідарності та милосердя; Я прошу вас мужньо свідчити про Євангеліє перед сучасним світом, приносячи надію бідним, страждаючим, покинутим, відчайдушним і тим, хто прагне свободи, істини та миру;
- ❖ Я прошу вас, роблячи добро ближньому і піклуючись про спільне благо, засвідчити, що Бог — це любов;
- ❖ нарешті, прошу вас поділитися скарбом віри з іншими народами Європи та світу, також через пам'ять вашого співвітчизника, який, як наступник святого Петра, зробив це з надзвичайною силою та ефективністю» (проповідь Папи Бенедикта XVI, Краків, Блоня, 28 травня 2006 року).

* * *

*Сонячний промінь поділився лише мимохідьною усмішкою,
Пошепки бальзам, щоб заспокоїти довгу мильо душі,
Погляд, що будує міст через сумнів,
Втіха для руки, коли світло зникає.*

*Все це дарувалося безкоштовно, подарунок без вартості,
І все ж, даруючи, нічого справді не втрачається.*

Нескінченний притулок турботи Творця,
Очищаюча милість, очищення відчаю,
Так вільно лилася, річка глибока і широка,
Вона залишає слід підйому на душі всередині.
Бо це благодать, незаслужена і необмежена,
Святий дар, але не незаплямований дар.
Завдяки глибокій зміні вона діє в серці.

Отже, ми, хто п'ємо, повинні навчитися грати цю роль,
Бути посудиною, відкритою і вільною,
Щоб благодать, яку нам дають, кружляла.
Чи можемо ми обидва прийняти і запропонувати цю любов?

Можемо. Ми повинні.
Як і Небеса нагорі.

У любові Христові,
Отець Ентоні

ІКОНИ ЄВАНГЕЛІСТІВ, АПОСТОЛІВ І СВЯТИХ: 31 СВЯТИЙ ГЕОРГІЙ

За межами дракона: розшифровка ікон святого Георгія

Коли чуєш ім'я «Святий Георгій», що одразу спадає на думку? Якщо ви схожі на більшість із нас, то, мабуть, уявляєте відважного лицаря на білому коні, даму в біді та гігантського, лускатого дракона. Це справжній середньовічний блокбастер.

Але як католики, що орієнтуються у сучасному світі, погляд на ікони святого Георгія може дати нам набагато більше, ніж просто стильну фентезійну естетику. За мазками стоїть багата, історична віра. Давайте розкриємо шари легенд і подивимося на справжню людину — і потужну символіку — що стоїть за культовими зображеннями святого Георгія.

Справжній солдат за міфом

До того, як стати легендарним вбивцею драконів, Джордж був справжньою людиною, яка приймала надзвичайно складні вибори. Народжений у Каппадокії на межі III і IV століть, Георгій був римським легіонером, який піднявся по військовій службі до трибуна.

Але у Георгія була таємниця, яка була небезпечною для римського солдата: він був християнином.

Коли імператор почав переслідувати своїх співвіруючих, Георгій не просто тримав голову низько. Він активно критикував державне насильство. Звісно, виклик

імператора не сподобався. Георгій налив на себе всю лютість Римської імперії. Його жорстоко катували і зрештою обезголовили у 303 році. Він не вбив справжнього монстра, але протистояв монструозному злу свого часу.

З'являється Дракон

То звідки взявся дракон?

Перенесемося до часів хрестових походів. Почала ширитися надзвичайно популярна легенда, що святий Георгій прибув на білому коні, щоб врятувати мешканців Сілені — і приречену принцесу — від жахливого дракона.

З цієї історії ми отримуємо класичний, культовий образ Святого Георгія: лицар на білому

коні, який пронизує звіра списом. У цій мистецькій традиції дракон — це не просто монстр; Це потужний символ зла, гріха та язичництва. Коли ми дивимося на цю ікону сьогодні, вона є чудовим нагадуванням про духовну війну, до якої ми всі покликані.

Читання ікон

Якщо ви приділите час вивченню іконографії Східної православної та Східної Католиці, ви помітите, що святий Георгій часто з'являється. Ось як його зазвичай зображують:

- ❖ Тріумфальний лицар: Зображений у повній фігурі, Джордж показаний під час бою, коли перемагає дракона. Часто центральне зображення оточене меншими панелями, що зображують сцени з його життя та мучеництва.
- ❖ Озброєний солдат: Іноді кінь і дракон взагалі відкидаються. Натомість Джордж зображений у повному військовому одязі, озброєний мечем і щитом. У таких місцях, як історична Русь, це зображення стало надзвичайно популярним, оскільки люди шукали духовної сили під час татарських навал і власної боротьби з невірними.
- ❖ Мученик: Хоча це трапляється значно рідше, іноді можна зустріти ікони, які зосереджені виключно на його ідентичності як мученика, підкреслюючи його жертву понад військову майстерність.

Короткий посібник з атрибутів Святого Георгія

Коли ви намагаєтеся побачити Святого Георгія в церкві чи музеї, звертайте увагу на його класичні «атрибути» (символічні предмети, які художники використовують для його ідентифікації).

<i>Атрибут</i>	<i>Що він символізує в іконі</i>
Дракон	Диявол, гріх чи язичництво перемагається вірою.
Спис	Зброя істини та духовної війни.
Білий кінь	Чистота, перемога і тріумф добра над злом.
Лавровий вінок	Корона мучеництва і вічної перемоги у Христі.

Святий для Сходу і Заходу

Привабливість Святого Георгія справді універсальна. Врахований серед «Чотирнадцяти Святих Помічників», він є видатною фігурою на Сході. Православна церква вшановує його 9 грудня (за григоріанським календарем), і він є покровителем численних православних країн, зокрема Болгарії, Литви, Сербії та Чорногорії. Він також є головним покровителем для численних лицарських братств.

Наступного разу, коли натрапите на ікону святого Георгія, знайдіть хвилину, щоб подивитися крізь казкові елементи. Чи його зображують як вбивцю драконів, чи як стоїчного римського солдата, його ікона — це запрошення стояти непохитно у своїй вірі, виступати проти несправедливості і мужньо зустріти будь-які «дракони», що чатують у нашому житті сьогодні.

Поранене світло

Коментарі до Євангелія від святого Івана

Євангеліє від Святого Івана використовується в лекціонарії для неділі на певні події, свята та урочистості, а також у певні пори року, наприклад, на Великдень, Різдво.

Розділ 27

Перлина

Івана 16:23–28

Перетворюючи наші рани на перлини: чому Бог не завжди забирає біль

Давайте будемо чесними: коли ми молимося, ми зазвичай просто хочемо, щоб Бог

вирішив наші проблеми. Але якщо уважно подивитися на найефективнішу молитовну прохання, зроблену в ім'я Ісуса — Ave Maria — ми побачимо іншу історію.

У «Радуйся, Маріє», ім'я Ісуса заховане, як перлина всередині мушлі устриці. Мері (Міріам) несла в собі величезний внутрішній біль. Від моменту зачаття Христа і до того, як вона побачила, як Він помирає на хресті, її серце було проколоте. Проте вона також була свідком Його воскресіння і тепер бере участь у Його небесному царстві. Вона починала як скромна служниця, що тримала в лоні «перлину» Ісуса, і стала царицею, огорнутою невидимою величчю неба.

Ісус обіцяє, що все, що ми попросимо у Отця в Його ім'я, буде виконане. Але ми часто неправильно розуміємо, що насправді означає «**від мого** імені». Ім'я *Егошуа* перекладається як «ҮН҂Н, врятуй!» Тому просити в ім'я Ісуса завжди означає просити спасіння.

Ось у чому суть: «рятувати» не означає давати нам вільний пропуск від труднощів, спокус чи духовних боротьб. Це означає дати нам благодать боротися з будь-якими муками, які нас мучить — чи то духовна війна, особисті невдачі, глибокі рани чи нав'язливі сумніви. Як блискуче висловився французький письменник Жорж Бернанос: «У молитві не просять забудькуватості, а сили.»

«Ляпас» святого Павла

Візьмемо, наприклад, Святого Павла. У знаменитому дванадцятому розділі свого Другого послання до коринтян Павло стає надзвичайно вразливим через свої непочуті молитви.

"Тричі я благав Господа про це, щоб воно мене залишило, але він сказав мені: 'Моя благодать достатня для тебе, бо сила стає досконалою в слабкості.'" (2 Кор 12:8-9)

Павло запитав в ім'я Ісуса, і Бог фактично відповів: «Ні.» Чи обдурив його Господь? Зовсім ні. Павло визнає, що без цього «шипа в плоті» — цього посланця Сатани, посланого побити його — він став би нестерпно гордим.

Ми точно не знаємо, що таке «шип» Пола. Це могли бути принизливі сексуальні спокуси, невдачі в служінні, хронічні хвороби або моторошні спогади про християн, яких він переслідував до свого навернення. Він описує це як «побиття» або ляпаса.

Я знаю ці ляпаси. Тобі, мабуть, теж. Усі ми переживаємо ті принизливі переживання, які залишають нас з почуттям сорому і безпорадності, змушуючи нас опускати на коліна від страху. Немає нічого більш виснажливого, ніж зустрітися лицем до лица зі своєю темною стороною. Але, як зазначали святий Григорій Великий і святий Антоній-Відлюдник: **забираєш спокуси — забираєш святих.**

Наше спасіння не в тому, щоб ухилитися від ударів; Це проявляється у тому, що ти прориваєшся крізь них. Уявіть це як похід у спортзал. Який тренер дозволив би олімпійському важкоатлету пропустити важку вагу? Твоя духовна сила походить із боротьби.

Метафора перлини: рани, що перетворилися на коштовності

Коли ми відчуваємо таку духовну вузькість і слабкість, наш внутрішній біль повільно перетворюється на коштовність. Це повертає нас до образу перлини.

Перлини — це, по суті, біологічна реакція на травму. Коли стороннє тіло — наприклад, гостре зерно піску — застрягає всередині устриці, це подразнює і раниє м'які тканини. Щоб захистити себе, молюск оточує болісного загарбника шаром за шаром перламутр (перламутр). Зрештою, те, що спричинило рану, стає безцінним коштовним каменем.

Якби твоє життя ніколи не було поранененим, твоя душа ніколи не стала б перлиною. Все, що тебе ранило, має постійно бути покрито перламутром молитви.

Розшифровуючи жінку Вермеєра, що тримає ваги

Ця прекрасна духовна реальність ідеально відображена у шедеврї XVII століття Яна

Вермеєра «Жінка, що тримає баланс». На перший погляд це виглядає як звичайна голландська жінка, яка зважує свої прикраси. Але мистецтвознавці та теологи знають, що тут діє набагато глибше, духовне послання.

Ось короткий розбір прихованої католицької символіки картини:

<i>Символ на картині</i>	<i>Духовне значення</i>
Дзеркало	Совість і саморефлексія; бачити наше життя з перевернутого, божественного погляду.
Світло (з вікна)	Божа істина, яка є єдиною, що здатна вивести нас із темряви.
Баланс / Ваги	Праведність, суд і зважування наших душ (часто асоціюється зі святим Михайлом Архангелом).
Порожні сковорідки	Мікроскопічні дослідження показують, що вона зовсім не зважує фізичні перлини; вона зважує свої <i>вчинки</i> і душу.
Картина на задньому плані	Вона зображує Страшний суд, протиставляючи вічний суд Христа нашим земним виборам.

Можливо, жінка на картині зважує «перлини» своєї душі — болючі, чужорідні тіла, які спричинили їй страждання, і які вона поступово вкриває благодаттю.

Вхід до Перлинних Воріт

У Книзі Об'явлення святий Іван описує Небесний Єрусалим — наш остаточний дім. Він зазначає захопливу архітектурну деталь міста:

"І дванадцять воріт склалися з дванадцяти ПЕРЛИН: кожна брама була зроблена з однієї перлини." (Об'явлення 21:21)

Це не просто гарна образність; це глибока теологія. Ти потрапляєш у рай **через перлину**. Ви входите через власну слабкість, яку подолала сила Ісуса. Ти проходиш крізь ті самі речі, які були для тебе нестерпними, рани, які ти благала Бога забрати, тепер перетворені на славу.

Процес виготовлення перлини

Як ми насправді це робимо? Як ми прикриваємо рани благодаттю? **Через прощення.**

Ісус каже нам у Марка 11:25, що коли ми стоїмо і молимося, ми повинні прощати. Так, є рани, які здаються неможливими для прощення. Але прощення — це не одноразовий фокус; Це процес накладання благодаті на біль.

Ось як зазвичай розвивається перламутр прощення:

- **Крок 1:** Відпустити негайне бажання помсти (часто супроводжуваного сльозами та гнівом).
- **Крок 2:** Чесно спрямувати цю сиру емоцію до Бога.
- **Крок 3:** Знайти співчуття до поранених частин себе.
- **Крок 4:** Поступово поширюйте це розуміння і звільнення на порушника.

Чим довше ти оточуєш пам'ять про рану молитвою, тим більше гнів поступається миру. Зрештою, ти стаєш настільки сильним у коханні, що стара травма робить тебе більше схожим на Ісуса і Його Матір.

Щоденна практика для поранених

Якщо сьогодні ви боретеся з «колючкою в плоті», спробуйте використати цю просту схему у своєму щоденнику молитви:

А. ПОДРАЗНИК: Що це за «пісчинка» сьогодні мене ранить? (Назвіть конкретний біль, спокусу чи людину).

Б. КАПІТУЛЯЦІЯ: «Ісусе, я не можу виправити це сам. Я прошу спасіння і сили в Твоє ім'я, а не просто легкого втечі.»

В. ПЕРЛАМУТР: Помоліться один Аве Марія спеціально про благодать пробачити людину (або себе), яка причетна до цієї рани.

Г. ОБІЦЯНКА: «Господи, я довіряю, що Ти перетворюєш цю рану на перлину для Своїх небесних воріт.»

Страждання не обов'язково мають бути приводом для відчаю. Все залежить від того, як ми використовуємо те, що з нами трапляється. Тож візьміть ці болючі спогади — особливо ті, до яких ви найменше хочете повертатися — і почніть оточувати їх молитвою. Нехай Бог перетворить твої найглибші рани на перлини Небес.

Отець Ентоні

Навколо світу

Іноді пропущені новини

БЕЗ СМАРТФОНІВ

ПОЗИТИВНІ НАСЛІДКИ ЗАБОРОНИ

Здається, просте правило класу в Нью-Йорку дає глибокий урок. Заборона використання смартфонів під час навчальних годин має величезний позитивний вплив: офіс губернаторки Кеті Хочул повідомляє, що 80% опитаних педагогів бачать кращу поведінку та більшу залученість учнів.

Це більше, ніж просто політична перемога; Це моральне питання. У світі цифрової ізоляції ці школи заново відкривають для себе цінність очної спільноти — наріжного каменя нашої віри. Позбавляючись основного інструменту відволікання та кібербулінгу, вони створюють середовище, де гідність кожного учня краще поважається.

Педагоги зазначають, що увага учнів тепер зосереджена на уроці, а не на екрані. Це формує уважність, необхідну як для глибокого навчання, так і для молитви. Коли розмова розширюється на інші пристрої та штучний інтелект, це потужне нагадування для наших парафій і сімей: що ми всі можемо отримати, відкладаючи екрани і дивлячись один на одного?

ЗВІТ

МОЛОДЬ БЕЗ РОБОТИ: НЕ ЛИШЕ У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ

Безробіття серед молоді — це не просто статистичні коливання; це глибока криза людської гідності. Хоча заголовки часто зосереджені на Великій Британії, нещодавній звіт аудиторів ЄС виявляє системний провал у всьому Європейському Союзі. Незважаючи на те, що рівень безробіття серед осіб віком 15–29 років знизився з 20% у 2013 році до приблизно 12%, молодь залишається вдвічі частіше безробіття, ніж загальне населення.

З 2014 року ЄС виділив €25 мільярдів на боротьбу з цією проблемою. Однак аудит виявляє тривожний етичний провал: значна частина цього капіталу фінансувала робочі місця, які все одно були б створені, не досягаючи найбільш маргіналізованих груп. З католицької точки зору це свідчить про провал опіки та соціальної справедливості. Коли ресурси не спрямовані на тих, хто найбільше потребує, ми ігноруємо «преференційний варіант для бідних».

Звіт висвітлює 8 мільйонів «економічно неактивних» осіб, які стикаються з бар'єрами у сфері здоров'я, соціальних або освітніх бар'єрів. В очах Церкви праця — це не просто товар; це участь у творчій дії Бога.

Ключова статистика	Вплив
4,7 мільйона	Молоді люди зараз без роботи.

8 мільйонів	Економічно неактивна ситуація, стикаючись із системними бар'єрами.
Вдвічі вище	Ризик безробіття порівняно з літніми людьми.

Залишати мільйони в примусовому бездіяльності — це ризикувати «культурою одноразового бездіяльності», яка відкидає потенціал наступного покоління. Ми повинні вимагати політик, які ставлять людину вище бюрократичної ефективності.

ЯК ЖИТИ

Довго і щасливо

Понад вісімдесят років Гарвардське дослідження розвитку дорослих відстежує 724 життя, щоб відповісти на фундаментальне питання: що таке процвітаюче життя? Дані є переконливими. Це не багатство, слава чи навіть фізичні показники, як холестерин, які передбачають довге, здорове життя. Це якість наших міжособистісних стосунків.

Як католики, ці відкриття резонують із глибокою богословською істиною: ми створені *imago Dei* — за образом Трійного Бога, який у своїй суті є стосунками любові. Дослідження показує, що у 50 років задоволеність стосунками є точнішим предиктором здоров'я у 80 років, ніж будь-який медичний маркер. Навпаки, самотність — це тихий вбивця, який прискорює когнітивний занепад і фізичний розпад.

Це більше, ніж психологічне прозріння; Це моральний наказ. В епоху цифрової ізоляції ми повинні усвідомити, що нехтування ближнім — це провал у догляді за життям, яке Бог нам дав. Автентичне спілкування є біологічною та духовною основою виживання.

Стовпи процвітаючого життя:

- ❖ Жертвенна присутність: пріоритет особистого «спілкування» над поверхневим цифровим «зв'язком».
- ❖ Прощення: Вирішення конфліктів, які інакше отруюють і душу, і нервову систему.
- ❖ Благодійність: Розглядати турботу про інших не як тягар, а як захисну благодать для тіла і розуму.

Ми читаємо Папу Лева

Тиша може допомогти нам розпізнати голос Бога. Коли ми шукаємо тишу, ми вирішуємо, чого не слухати, а які звуки не дозволимо відволікати.

Сьогодні спокуса здобути популярність, підживлюючи вогонь поляризації, здається, зростає, а не слабшає, і людська гідність продовжує порушуватися. Тому нам потрібна культура, внутрішнє життя, вільна і чесна освіта; Нам потрібна трансцендентність. (...) Католицька Церква служить цій тугі людського серця. Вона робить це не нав'язуючись, а через євангельське свідчення, підтвержене численними мучениками та святими. Сьогодні вона також готова поставити себе на службу майбутньому нації, яка прагне примирення і миру.

В ім'я любові до істини я закликаю всіх відмовитися від наративів, які розділяють і поляризують вашу соціальну реальність і її історію, щоб перейти від стерильних спрощень до плідного розуміння складності. Я бачу в цьому особливе покликання Європи, де Іспанія відіграє оригінальну і фундаментальну роль. Це дар, який Старий Континент може подарувати світу, якщо захоче залишитися молодим. Адже молодий — це той, хто відчуває, що перед ним стоїть майбутнє і місія, які все ще кидають йому виклик.

Апостольська подорож до Іспанії. Зустріч з владою та дипломатичним корпусом, Мадрид, 6 червня 2026 року.

Тиша може допомогти нам, перш за все, впізнати голос Бога. Я вважаю, що дуже важливо, щоб кожен із нас прагнув розвивати в собі здатність мовчати. Ми часто ходимо в навушниках, слухаємо музику, піддаємося відволіканню і не можемо просто мовчати. Я думаю, що дуже часто саме в цьому досвіді мовчання Бог може говорити з нами, і саме тоді ми можемо впізнати Його голос. Коли ми шукаємо тишу, ми вирішуємо, чого не слухати, а які звуки не дозволимо відволікати. Звільняючись від галасу тисячі голосів, ми бачимо, що одні вводять наші бажання в оману, інші купують нас, не даючи справжнього живлення, а ще інші говорять від імені власних інтересів. У тиші ми розуміємо, що ідеології минають, а істина живе.

Апостольська подорож до Іспанії. Молитовне бдіння з молоддю, Мадрид, 6 червня 2026 року.

Тут, у Мадриді, а також у багатьох інших місцях Іспанії, Тіло Христове — це не просто один із днів літургійного календаря, а повернення до витоків віри, щоб відновити любов і вірність Богові. Урочисті процесії цього дня протягом століть формували побожність, мистецтво, музику, архітектуру та життя іспанської нації, і сьогодні вони виражають і відкривають духовний досвід цієї країни також через красу і елегантність квіткових килимів, вітарів, встановлених на вулицях, догляд за монстранціями та євхаристійними престоломи, гімни, та літургійні ризи. Це не зовнішня експозиція, не фольклорна реліквія чи просто естетичний орнамент. Йдеться про віру в присутність Воскреслого Господа, який живе і досі проходить серед нас, який стає хлібом для нашого голоду до життя і відвідує глибини наших сердець і нашої історії, навіть найтемніші. (...) Це не просто питання підняття монстранції, а дозволити собі вийти з егоїзму, байдужості та комфортної, приватної віри, щоб відповісти на Його заклик до навернення, зміни світогляду, прийняття Його присутності, що змінює нас і робить будівниками нового світу. Апостольська подорож до Іспанії.

Проповідь про урочистість Пресвятого Тіла і Крові Христа, Мадрид, 7 червня 2026 року.

На мою думку

Папа, ШІ та попередження про пандемію, яке ми не можемо ігнорувати

У світі, що мчить до майбутнього, керованого штучним інтелектом, Папа Лев XIV щойно різко натиснув на гальма. Його нова енцикліка про штучний інтелект *Magnifica humanitas* («Велич людства») — це не черговий запилений ватиканський документ. Це потужне, ясне і своєчасне попередження про шлях, яким ми йдемо.

Хоча послання Папи збалансоване, воно не стримує жодних ударів. Він звертає увагу на дві основні занепокоєння, які мають змусити нас усіх задуматися.

Два тривоги з Ватикану

По-перше, є тривожна реальність, що ми не повністю контролюємо ШІ, який створюємо. Папа блискуче це висловлює, зазначаючи, що сучасні системи ШІ більше «дорослі», ніж «створені». Уявіть це як сад, а не хмарочос. Ми створюємо архітектуру, але не проектуємо кожну деталь її розвитку. Як він пише:

«Відповідно, фундаментальні наукові аспекти — такі як внутрішні представлення та обчислювальні процеси цих систем — наразі залишаються невідомими. Тим більш нагальною виникає потреба у двох зусиллях: з одного боку, поглибити наукові дослідження; з іншого — практикувати моральне та духовне розпізнавання» (No 98).

Іншими словами, ми створюємо речі, які не зовсім розуміємо. Це саме по собі має бути миготливе червоне світло.

По-друге, є питання на мільйон доларів: хто відповідальний, коли щось іде не так? Ось тут усе стає справді туманним. Головними гравцями є величезні технологічні корпорації, які працюють у своєрідному цифровому дикому заході. Вони — глобальні гіганти, які існують поза межами легкої досяжності будь-якого окремого уряду. Хто притягує їх до відповідальності? Ця відсутність чіткої відповідальності, як припускає енцикліка, є глибоко тривожною.

Тепер легко відкинути це як скептичне ставлення Церкви до нових технологій. Чи це

обґрунтована тривога, чи просто необґрунтований страх?

Життя імітує мистецтво: реальний тестовий випадок

Ви можете подумати, що це все абстрактно, теологічне занепокоєння. Але потім, всього через чотири дні після виходу енцикліки, з'явилася новина, яка здавалася вирваною зі сторінок.

Компанія OpenAI, відома своїм чат-ботом ChatGPT, оголосила про розробку ШІ для «біологічного захисту». Мета полягає у використанні штучного інтелекту для підготовки та управління майбутніми патогенними загрозами. У партнерстві з Rosalind Biodefense їхня модель «GPT-Rosalind» має на меті створення систем раннього попередження, планування реагування на епідемію та навіть розробку медичних методів лікування.

На перший погляд, хто з цим сперечається? Запобігання наступній пандемії звучить чудово. Але давайте розберемося, що це насправді означає. Це означає передачу величезної влади технологічній компанії для управління кризою охорони здоров'я. Це відкриває двері до майбутнього, де наші особисті рішення щодо здоров'я — наша сама автономія — визначаються непрозорими алгоритмами. І, як мудро зазначає Папа Лев XIV, ці алгоритми ніколи не є нейтральними. Їх створюють люди зі своїми власними упередженнями та цілями, які приймають вирішальні рішення про те, які дані мають значення, а які ні.

Дежавю? Привид пандемії

На цьому етапі важко не відчувати дежавю. Пам'ять про пандемію COVID-19 досі свіжа, і відвертий аналіз показує, що це був період, позначений хаосом, суперечливою інформацією та рішеннями, які часто здавалися більше ідеологічними, ніж науковими.

Чи можемо ми справді очікувати, що моделі ШІ, навчені на заплутаних даних того хаотичного періоду, будуть суто об'єктивними? Чи вони просто посилять упередження та помилки минулого, замкнувши нас у єдиному, алгоритмічному курсі дій без місця для незгоди чи здорового глузду?

Найтривожніше — це те, чого бракує в оголошенні OpenAI: будь-якої згадки про незалежний регуляторний орган, який контролюватиме ці потужні інструменти до того, як їх випустять на громадськість.

Голос мудрості в цифровій пустелі

Саме тому голос Церкви сьогодні такий життєво важливий. Це не голос проти прогресу. Це голос людства. Він рухається обдуманно, відмовляючись піддаватися популярним тенденціям, водночас зберігаючи здорову, критичну перспективу.

Зрештою, Церква черпає з глибокого джерела свого соціального вчення, яке, як нагадує нам Папа Лев XIV, спрямоване на побудову справедливої та гуманної спільноти. В епоху штучного інтелекту ця вічна місія ніколи не була такою терміною.

Тоні Вуд

Молитва

Будь ласка, пам'ятайте молитися за тих, хто хворий, потребує допомоги або просив наших молитов: Сесіл Фінн, Ендрю Маклафлін, Клер Віггінс, Рассел Керролл, Люсі Каннінгем, Томмі МакГрорі-старший, Ліліан Кокс, Сара Кармайкл і Долін Дурнін.

Будь ласка, молитесь у своїх молитвах, будь ласка, Ентоні Вілсон (Тоні) (1994), Джон Віола та всіх, чії ювілеї припадають на цей час.

Новини та події

Приєднуйтеся до нас на чай і каву в залі після недільної меси. Ми щиро вітаємо гостей і будемо раді поділитися з вами нашою гостинністю. Сподіваємося побачити вас там!

campbeltown@rcdai.org.uk

www.stkieranscampbeltown.org

<https://www.facebook.com/campbeltownrcchurch/>

парафія Королівської дієцезії Аргайл і Островів; Charitable Trust, зареєстрована шотландська благодійна організація, SC002876
Парафіяльний настоятель: отець А. Вуд, Святий Кіран, Кемпбелтаун; Тел. 01586 552160